

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201998
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6421201998.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. XXX, XXX XX C. C., o zaplatenie 11 822,15 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 850 EUR s príslúchajúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 4.396,30 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.396,30 EUR od 6.8.2021 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 EUR, splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením **č o i l e n** jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a.**

IV. Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, ktorá zanikla zlúčením s pôvodným žalobcom, sa žalobou doručenou súdu dňa 29.6.2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 11.890,80 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 28.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 9.2.2016 uzavrel právny predchodca pôvodného žalobcu so žalovanou zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 13.000 EUR. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 108 mesačných splátkach po 212,10 EUR, až do celkovej sumy pôžičky 22.906,80 EUR. Do dňa vypracovania žaloby žalovaná uhradila sumu 7.753,70 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, veriteľ listom zo dňa 26.9.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných splátok v dodatočnej 30 dňovej lehote, s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovaná na výzvu nereagovala, veriteľ preto dňa 19.11.2018 poskytnutý spotrebiteľský úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.11.2018. Dlžnú čiastku ku dňu vypracovania žaloby žalobca vyčíslil sumou 11.890,80 EUR, ktorá predstavovala zostatok neuhradenej pôžičky, vrátane nákladov na vymáhanie vo výške 68,65 EUR. Žalobca zároveň požadoval priznať zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 28.11.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobca zároveň uviedol, že si v konaní neuplatnil nárok na zmluvnú pokutu, vyúčtovanú sumou 1.393,43 Eur.

2. Dňa 30.7.2021 súd vydal platobný rozkaz č.k. 23Csp/48/2021-31, proti ktorému podala žalovaná odpor, čím došlo podľa § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) k zrušeniu vydaného platobného rozkazu. Žalovaná v podanom odpore namietala, že uzavretá zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, neobsahuje zákonné náležitosti, a to RPMN a dobu trvania zmluvy, vzhľadom na čo sa poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná ďalej nesúhlasila s povinnosťou zaplatiť úroky z omeškania od 28.11.2018 a namietala, že o zosplatnení poskytnutého spotrebiteľského úveru sa dozvedela až zo žaloby, ktorá bola doručená súdu dňa 29.6.2021.

3. Žalobca s tvrdeniami žalovanej uvedenými v podanom odpore nesúhlasil. V žalobnej replike uviedol, že zmluva podľa jeho názoru neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň obsahuje všetky zákonné náležitosti, vrátane RPMN, ktorá je v zmluve uvedená. K vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru uviedol, že na možnosť zosplatnenia bola žalovaná upozornená doporučeným listom, čo preukazuje predložená doručka. Oznámenie o zosplatnení bolo žalovanej následne zaslané len obyčajnou listovou zásielkou, nakoľko pred zosplatnením jej bola doručená výzva s upozornením na možnosť zosplatnenia.

4. Podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

5. Súd uznesením zo dňa 10.1.2022, právoplatným dňa 25.1.2022, v súlade s § 80 ods. 1,2 CSP pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil do konania žalobca.

6. Súd o podanej žalobe rozhodol rozsudkom č.k.23Csp/48/2021-109 zo dňa 28.1.2022, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 68,65 EUR s príslušenstvom, uplatnenej titulom náhrady nákladov, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, zastavil (I. výrok); ďalším výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 11.882,15 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.822,15 EUR od 28.11.2018 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 212,10 EUR, splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (II. výrok) a posledným výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 98,84 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania (III. výrok).

7. Na základe odvolania žalovanej proti II. a III. výroku rozsudku zo dňa 28.1.2022, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k.13CoCsp/15/2022-144 zo dňa 29.12.2022 rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom v napadnutom výroku II., ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.822,15 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.822,15 EUR od 28.11.2018 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 212,10 EUR a v súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušil a vec v uvedenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo výroku I., ktorým okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 68,65 EUR s príslušenstvom zastavil, a ktorý žalovaná odvolaním nenapadla, zostal rozsudok okresného súdu zo dňa 28.1.2022 nedotknutý, pričom konanie o tejto časti bolo I. výrokom rozsudku zo dňa 28.1.2022 právoplatne zastavené. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č.2/2022 pod R 6/2022 a uviedol, že okresný súd mal v prvom rade ex offo riadne skúmať aktívnu legitimáciu žalobcu, a to v súvislosti s tvrdením žalovanej, že sa o predčasnom zosplatnení úveru dozvedela až z doručenej žaloby. Splneniu podmienok platného zosplatnenia úveru a s tým spojenou otázkou aktívnej vecnej legitimácie súd prvej inštancie nevenoval náležitú pozornosť, napriek tomu, že táto otázka je podstatná nielen v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia R 6/2022, ale aj z hľadiska ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tým, že sa súd prvej inštancie dôsledne nevysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitimácie zaťažil konanie takou vadou konania, ktorá mala za následok nielen predčasnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale

aj jeho nesprávnosť z hľadiska skutkových zistení, právneho posúdenia a z hľadiska nedostatočného odôvodnenia, pokiaľ ide o aktívnu legitimitáciu žalobcu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zaoberať sa s otázkou aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v konaní s tým, že súd prvej inštancie ex offo opätovne riadne preskúma a posúdi aktívnu legitimitáciu žalobcu a až následne posúdi aj ďalšie námietky žalovanej.

8. Predmetom konania bol pôvodne nárok žalobcu na zaplatenie sumy 11.890,80 EUR s príslušenstvom z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 13 000 EUR. Potom ako žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie vo výške 68,65 EUR s príslušenstvom späť, súd konanie o tejto časti I. výrokom rozsudku zo dňa 28.1.2022, ktorý nebol odvolaním napadnutý, zastavil. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a vrátení veci na ďalšie konanie zostal predmetom ďalšieho konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 11.822,15 EUR s príslušenstvom. Medzi stranami nebolo v ďalšom priebehu konania sporné, že žalovaná v období od 13.4.2022 do 18.4.2023 uhradila žalobcovi sumu 850 EUR.

9. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. S poukazom na úhrady realizované žalovanou za obdobie od 13.4.2022 do 18.4.2023 v celkovej výške 850 EUR zobral žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.4.2023 so súhlasom žalovanej, udeleným v podaní doručenom súdu dňa 16.5.2023, žalobu v časti o zaplatenie sumy 850 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, súd preto konanie o tejto časti I. výrokom tohto rozsudku zastavil.

13. V ďalšom priebehu konania súd podľa § 295 CSP a s prihliadnutím na námietky žalovanej vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení o postupe veriteľa s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať poskytovaný spotrebiteľský úver v súlade s § 7 ods. 1, ods. 15 písm. b) a ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a predloženie dôkazov o takomto postupe, keďže tieto skutočnosti boli medzi stranami sporné.

14. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že jeho právny predchodca pred uzavretím predmetnej zmluvy skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Poukázal na tiež to, že žalovaná podpisom zmluvy prehlásila, že žalobcovi poskytnuté údaje sú pravdivé. Stanovená výška mesačnej splátky sa javila ako primeraná, pričom žalovaná spočiatku riadne hradila predpísané splátky. Poukázal na to, že právny predchodca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Zároveň uviedol, že si vyžiadal súhlas žalovanej na použitie osobných údajov za účelom preverenia jej úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií a v spoločnom registri bankových informácií, ako aj s cieľom overenia jej pomerov v Sociálnej poisťovni. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že sa veriteľ nedopustil konania, ktoré by predstavovalo hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Dôkazy o týchto svojich tvrdeniach, najmä dôkazy preukazujúce vykonané lustrácie však žalobca v ďalšom priebehu konania nepredložil.

15. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 9.8.2023, na ktoré sa strany sporu nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti strán sporu a podanú žalobu prejednal bez prítomností strán sporu.

16. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Po rozhodnutí odvolacieho súdu a vrátení veci na ďalšie konanie súd vykonal navrhnuté dokazovanie a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a predložených listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav.

20. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako poskytovateľ pôžičky uzavrel so žalovanou dňa 9.2.2016 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č.7520500764, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver formou pôžičky vo výške 13 000 EUR, a to bezhotovostným prevodom na účet uvedený v zmluve. Spotrebiteľský úver bol poskytnutý s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 14,39 %, RPMN 14,39 %, pri priemernej RPMN 10,08 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve vyčíslené sumou 9.906,80 EUR. Žalovaná sa zaviazala celkovú čiastku vo výške 22.906,80 EUR splácať 108 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 212,10 EUR, splatnými k 20. dňu v mesiaci, s termínom splatnosti prevej splátky dňa 20.04.2016 a termínom konečnej splatnosti dňa 20.03.2025. Podľa bodu 9.2 uzavretej zmluvy má veriteľ právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak klient je v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z predložených informácií o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že žalovaná bola informovaná o podmienkach poskytovaného spotrebiteľského úveru, vrátane výšky RPMN, čo potvrdila svojím podpisom na vyhláseniach dňa 8.2.2016.

21. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná ku dňu podania žaloby z celkovo vyúčtovanej čiastky vo výške 19.575,85 EUR uhradila sumu 7.753,70 EUR. Ku dňu podania žaloby zostal neuhradený žalobou uplatnený zostatok úveru vo výške 11.822,15 EUR a náklady na vymáhanie vyúčtované sumou 68,65 EUR, t.j. spolu pôvodne žalovaná suma 11.890,80 EUR. Vyúčtovanú zmluvnú pokutu vo výške 1.393,43 EUR si žalobca žalobou neuplatnil. Následne v období od 13.4.2022 do 18.4.2023 uhradila žalovaná žalobcovi nepravidelnými splátkami celkovú sumu 850 EUR.

22. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.9.2018 súd zistil, že veriteľ touto výzvou vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 731,10 EUR s upozornením, že ak do 5.11.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z predloženej doručky súd zistil, že predmetnú výzvu žalovaná prevzala dňa 4.10.2018. Touto výzvou bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok splatných v júli, auguste a septembri 2018, pričom k ich doplateniu nedošlo.

23. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.11.2018 súd zistil, že veriteľ oznámil žalovanej, že jej dlh z uzavretej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej čiastky v celkovej výške 12.518,58 EUR, s upozornením, že nesplatená istina vo výške 12.516,95 EUR sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania.

24. Z výpisu z obchodného registra pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. súd zistil, že tento zanikol zlúčením s pôvodným žalobcom VÚB, a.s.

25. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi pôvodným žalobcom VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a oznámenia o postúpení pohľadávky pôvodného žalobcu má súd preukázané postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou na žalobcu.

26. Z predloženého dokladu na č.l. 233 spisu súd zistil, že žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru bola vyhodnotená ako „STOP, zamietnutie! :-(" s poznámkami „STOP - nedostatočná fin. rezerva na splácanie (plat. kapacita)“, resp. „STOP – žiadateľ nespĺňa CFH rating (BEH2+APP) pre tento produkt“; „STOP – nedostatočná fin. rezerva na splácanie (plat. kapacita po UverReg)“, resp. „POZOR – vysoká dlhová zaťaženosť klienta voči jeho príjmu (DBR)“.

27. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

28. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o pôžičke je potrebné posúdiť podľa § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Právny predchodca pôvodného žalobcu, t.j. spoločnosť Consumere Finance Holding, a.s., ako poskytovateľ pôžičky konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Druhou zmluvnou stranou je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah založený uzavretou zmluvou o pôžičke je preto zároveň aj spotrebiteľským vzťahom a je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy nebol medzi stranami sporný.

29. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1,2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonom ustanovení.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že dňa 9.2.2016 došlo medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 13 000 EUR. Uzavretú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorú súd aplikoval aj ust. § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Súd preskúmal uzavretú zmluvu a dospel k záveru, že táto bola uzavretá platne a spĺňa

všetky zákonné náležitosti v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná vo svojej obrane namietala, že uzavretá zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky. Žalovaná toto tvrdenie predniesla len vo všeobecnej rovine konštatovaní o porušení jej spotrebiteľských práv bez toho, aby uviedla konkrétne skutkové tvrdenia v súvislosti s prejednávanou vecou, resp. konkretizovala podľa nej neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň žalovaná namietala, že uzavretá zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (namietala, že zmluva neobsahuje RPMN a dobu trvania zmluvy), preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané tvrdenie žalovanej, že by zmluva neobsahovala RPMN, keďže RPMN je v uzavretej zmluve uvedená hodnotou 14,39 %. Uvedená výška RPMN je spolu s údajmi pre jej výpočet uvedená aj v informácii o RPMN k predmetnému spotrebiteľskému úveru, ktorú žalovaná dňa 8.2.2016 osobitne podpísala. Zmluva zároveň obsahuje aj dobu trvania zmluvy, keďže v zmluve je uvedený počet mesačných splátok (108), ako aj termín konečnej splatnosti zmluvy dňom 20.3.2025. Údaje uvedené v uzavretej zmluve korešpondujú s údajmi uvedenými v štandardných európskych informáciách, s ktorými bola žalovaná oboznámená pred podpisom zmluvy dňa 8.2.2016, čo potvrdila svojím podpisom. Vzhľadom na uvedené súd tieto námietky žalovanej nepovažoval za dôvodné.

31. Súd sa v súlade so záverom odvolacieho súdu zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu a dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný. Z predloženej zmluvy mal súd preukázané, že poskytovateľom spotrebiteľského úveru bol nebankový subjekt Consumer Finance Holding, a.s., ktorý následne zanikol zlúčením s pôvodným žalobcom Všeobecnou úverovou bankou, a. s. (ďalej aj „VÚB“), čo mal súd preukázané z vykonanej lustrácie v obchodnom registri. Nejednalo sa teda pôvodom o bankovú pohľadávku, hoci ju následne po zániku pôvodného veriteľa v dôsledku zlúčenia nadobudla VÚB. Súd preto v súlade názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovenom v rozsudku sp.zn. 14CoCsp/52/2020-180 zo dňa 22.4.2021 dospel k záveru, že predmetom konania nie je banková pohľadávka, ale pohľadávka nebankového subjektu, pričom ani po zániku pôvodného veriteľa vzniknutá nebanková pohľadávka svoj nebankový charakter nestratila. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná splatné splátky opakovane neuhradila riadne a včas, pričom so splácaním sa dostala opakovane do omeškania, omeškanie žalovanej trvalo viac ako 3 mesiace, preto veriteľ predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok s upozornením, že ak žalovaná dlžné splátky neuhradí ani v dodatočne poskytnutej lehote do 05.11.2018, veriteľ poskytnutý spotrebiteľský úver predčasne zosplatní. Nakoľko k uhradeniu dlžných splátok nedošlo, veriteľ oznámením zo dňa 22.11.2018 žalovanej oznámil, že dlh z uzavretej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom z preložených a vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že k predčasnemu zosplatneniu došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 9.2 uzavretej zmluvy, po tom ako žalovanú výzvou zo dňa 26.9.2018 upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti. Z predloženej doručky mal súd preukázané, že žalovaná predžalobnú výzvu VÚB zo dňa 26.9.2018 prevzala 4.10.2018. Predmetnou výzvou bola vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok splatných v júli, auguste a septembri 2018, pričom k ich doplateniu nedošlo. Zároveň z obsahu spisu vyplýva, že žalobu, ktorú súdna prax považuje za výzvu na plnenie (napr. uznesenie NS SR sp.zn. 6MCdo/22/2011 z 30.1.2013), podala VÚB a táto bola žalovanej doručená dňa 5.8.2021, pričom k postúpeniu pohľadávky z VÚB na žalobcu došlo až dňa 15.12.2021. Žalovaná bola pred postúpením opakovane vyzvaná na plnenie a bola v omeškaní viac ako 90 dní, vzhľadom na čo boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky aj v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Oznámenie o zosplatnení pohľadávky má v zmysle súdnej praxe (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.5.2021, resp. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22.4.2021) len deklaratórne účinky a bolo žalovanej doručené najneskôr so žalobou dňa 5.8.2021, vzhľadom na čo súd dospel k záveru, že v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, t.j. k 15.12.2021 bola splnená aj podmienka v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, hoci žalobca dôkazné bremeno o doručení oznámenia o zosplatnení zo dňa 22.11.2018 v roku 2018 neuniesol, keďže toto oznámenie podľa svojho tvrdenia zaslal obyčajnou listovou zásielkou, vzhľadom na čo doručenkou nedisponuje. Ako však už súd uviedol, predmetné oznámenie bolo žalovanej doručené najneskôr 5.8.2021 spolu s podanou žalobou. V súvislosti s aktívnou legitimáciou žalobcu súd poukazuje aj na ustálenú prax a judikatúru vyšších súdnych autorít (rozsudky NS SR, sp.zn. 4Obo/210/2001 alebo sp.zn. 2Obo/49/2008), v zmysle ktorej relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Odoslanie oznámenia postupcom dňa 21.12.2021 na adresu žalovanej bolo v konaní preukázané predloženým poštovým podacím hárkom zo dňa 21.12.2021 pod č. zásielky RF311367947SK, ktorá sa nachádza na č.l. 201 spisu.

32. Následne sa súd zaoberal obranou žalovanej, v ktorej poukazovala na to, že veriteľ hrubo porušil povinnosti ustanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na čo sa v zmysle § 11 ods. 2 považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Po vrátení veci na ďalšie konanie súd v súlade s § 295 CSP vyzval žalobcu, aby predniesol skutkové tvrdenia a predložil dôkazy o tom, že pri poskytovaní spotrebiteľského úveru žalovanej postupoval veriteľ s odbornou starostlivosťou. Hoci žalobca podaním doručeným súdu 19.7.2023 doplnil požadované skutkové tvrdenia, dôkazy o lustrácii v príslušných úverových registroch nepredložil. Vo vzťahu k tvrdeniu o postupe s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, resp. vo vzťahu k tvrdeniu, že k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 nedošlo, žalobca dôkazné bremeno neunesol. Dôkazy preukazujúce lustráciu žalovanej v príslušných úverových registroch žalobca nepredložil. Navyše z predloženého dokladu na č.l. 233 spisu súd zistil, že žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru bola vyhodnotená s výsledkom „STOP, zamietnutie! :- (“, s poznámkami „STOP - nedostatočná fin. rezerva na splácanie (plat. kapacita)“, resp. „STOP – žiadateľ nespĺňa CFH rating (BEH2+APP) pre tento produkt“; „STOP – nedostatočná fin. rezerva na splácanie (plat. kapacita po UverReg)“, resp. „POZOR – vysoká dlhová zaťaženosť klienta voči jeho príjmu (DBR)“. Pokiaľ veriteľ napriek uvedenému hodnoteniu pristúpil k poskytnutiu spotrebiteľského úveru žalovanej, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti uvedené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že pri negatívnom hodnotení je hodnota úrokovej sadzby a RPMN uvedená dokonca vyššiu hodnotou (úroková sadzba 14,90 % a RPMN 14,54 %) ako sú uvedené v uzavretej zmluve, v ktorej sú úroková sadzba a RPMN uvedené vo výške 14,39 %. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že veriteľ pri poskytovaní spotrebiteľského úveru hrubo porušil povinnosti v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto súd považoval podľa 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

33. Medzi stranami nebolo sporné, že veriteľ poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 13 000 EUR. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaná uhradila k 30.4.2021 celkovú sumu 7 753,70 EUR. Sporné nebolo ani to, že žalovaná v období od 13.4.2022 do 18.4.2023 uhradila žalobcovi sumu 850 EUR, vzhľadom na čo žalovaná na predmetný spotrebiteľský úver uhradila celkovú sumu 8 603,70 EUR (7 753,70 + 850). S poukazom na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4 396,30 EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutých peňažných prostriedkov a sumou, ktorú žalovaná uhradila (13 000-8603,70) a v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 5 % s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č.87/1995, avšak nie od 28.11.2018 ako to požadoval žalobca, nakoľko doručenie oznámenia o zosplatnení žalovanej nebolo v konaní preukázané, čo skonštatoval aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí. Z doručky založenej v súdnom spise mal však súd preukázané, že žaloba, ktorá sa v zmysle súdnej praxe považuje za výzvu na plnenie, bola doručená žalovanej s prílohami, vrátane oznámenia o zosplatnení, dňa 5.8.2021. Od nasledujúceho dňa tak bola žalovaná v omeškaní (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 6.8.2021 bola 0 % ročne), preto súd žalobcovi priznal uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z prisúdenej dlžnej sumy, a to od 6.8.2021 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, t.j. za obdobie od 28.11.2018 do 5.8.2021, resp. nad rozsah prisúdenej sumy, súd uplatnený nárok na úroky z omeškania zamietol.

35. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

36. Súd vyhovel žiadosti žalovanej a v súlade s § 232 ods. 3,4 CSP jej povolil plniť uloženú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Výšku splátky súd stanovil sumou 50 EUR v súlade so žiadosťou žalovanej s prihliadnutím na jej sociálnu situáciu (žalovaná je poberateľkou dôchodku vo výške 487 EUR, pričom okrem výdavkov na nájom vo výške 279 EUR a energie vo výške 59 EUR, spláca aj záväzok priznaný rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/267/2018 zo dňa 13.2.2019, ktorý uhrádza po dohode s veriteľom mesačnými splátkami vo výške 119 EUR), keďže žalobca vo vyjadrení nevzniesol voči tejto výške námietky. Vzhľadom na uvedené považuje súd stanovené mesačné splátky vo výške 50 EUR za prijateľné, pričom má za to, že poskytnutie takejto možnosti žalovanej, aby splácala uloženú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach v žiadnom prípade nemôže ohroziť ekonomickú situáciu žalobcu.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. V prípade zastavenia sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ by žalobca žalobu zobral späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak však žalobca zoberie žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, zastavenie konania zavinil žalobca, ktorý by mal znášať aj trovy žalovaného. V prejednávanej veci žalobca zobral žalobu čiastočne späť vzhľadom na úhrady realizované žalovanou po začatí konania, preto má súd za to, že čiastočné zastavenie konania zavinila žalovaná, resp. v tejto časti konania bol úspešnou stranou konania žalobca.

40. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s §§ 255, 256 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, keď v konaní neboli tvrdené a súd sám ani nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP. Žalobca bol v konaní, po zohľadnení čiastočného úspechu v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, úspešný na 44,12 % (4 396,30 + 850/11890,80). Žalovaná bola úspešná na 55,88 % (100-44,12). Nárok na náhradu trov konania by tak vznikol žalovanej v rozsahu 11,76 % (55,88 – 44,12), ktorá mala v konaní úspech vo väčšej miere než žalobca. Hoci úspešnejšou stranou v spore bola žalovaná, následkom čoho by jej vznikol nárok na náhradu trov konania, z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalovanej v doterajšom priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd preto z dôvodu hospodárnosti rozhodol nielen o nároku, ale v súlade s článkom 17 základných princípov CSP a publikovaného rozhodnutia R 72/2018 zároveň aj o výške trov konania a s poukazom na skutočnosť, že žalovanej žiadne trovy nevznikli rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, nepriznal.

43. Nakoľko súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal, postup podľa § 262 ods. 2 CSP sa neuplatní a súd nebude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).